

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLIER, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

De personen die tot heden hun abonnement aan den Postrijder niet betaald hebben, worden verzocht ons ervan het bedrag te doen toekomen.

TONGEREN, DEN 25 FEBRUARI.

NIEUWJAARSGIFTEN

aan Z. H. Pius IX.

9^e LIJST.

Bedrag der vorige lijst fr. 4256,35
Ontvangen op het bureau van den Postrijder:
Een onbekende uit Smeermaes-Lanaken . . . 1,00
Een onbekende uit Vlytingen 2,50

LIJST VAN HET DEKANAAT VLYTINGEN.

De parochie van Canne 58,50
» Genoels-Elderen, M. R. Ulrix, pastoor, 10,00. Gauthier Catharina, 1,00. Een ongenoemde, 5,00. Verscheidene naamloozen, 51,50. Totaal, 45,60

Parochie Sichen-Boiré. rUNAPs nosTRIUM InSIDIAS eCCLesIA VIXCAR. Poelmans, pastoor, 10,00. Heynen, oud pastoor, 5,00. J. Jageneau, burgemeester, 5,00. H. Box, schepen, 5,00. G. Jageneau, 5,00. De familie Heynen, 5,00. De kinderen J. Tans, 5,00. P. Lenaers, 2,00. Naamloos, 1,00. M. Muermans, dienstmeid, 2,00. Totaal, 45,00

Parochie Sussen. Nonne hœc oportuit pati Christum, et ita intrare in gloriam suam. Luc. C. XXIV. V. 26. E.-J. Nicolai, pastoor, 10,00. E.-E. Froidmont-Tans, 50,00. M. Tans, priester, 10,00. Totaal, 50,00

Parochie Riemps. Coenegrachts L., pastoor, 15,00. Coenegrachts A., oud pastoor, 5,00. Parochianen van Riemps. 26,50. Totaal, 46,50

Parochie Vroenhoven-Montenaken. Goossens, pastoor 10,00
Parochie Membruggen. H. Kerkhofs, pastoor, 10,00. Maria Cox, dienstmeid, 2,00. Roggen, schoolonderwijzer, 2,50. Een onbekende, 5,00. Pieter Martens, 15,00. Willem Martens en zijne zuster Agnes, 5,00. Lambert en Ida Noben, 5,00. Olgerus Ulrix-Canon, 2,00. De gebroeders Martens, zonen van Adam, 10,00. Elisabeth Conne, 1,00. Totaal, 57,50

De parochie van Rosmeer 15,00
» Hees 40,00
» Vlytingen 91,90
Totaal, 408,00

Ontvangen door de tusschenkomst van M. den deken:
Paroisse Notre-Dame.
Deux braves gens du hameau de Bloir qui aiment le St Père 2,50
Totaal, fr. 4670,35

Le bulletin des OEuvres pontificales ayant dès le commencement indiqué comme versée par le doyenné de Vlytingen. 98,00

EEN UITSTAPJE IN HET JURA-GEBERGTE.

(Vervolgd.)

« Later heb ik vernomen, dat die arme vrouw het verstand heeft verloren ten gevolge van huisselijk verdriet. Hare kinderen hebben haar schandelijk verlaten, en zoo zij een dak heeft om zich te beschutten, een stuk brood om te eten, heeft zij dat te danken aan de liefdadigheid harer dorpsgenooten. Ik zou nooit vermoed hebben, dat er zulke ontaarde kinderen bestonden! Ik voor mij zou liever sterven dan u een traan van verdriet te kosten en die onmenschen verlaten buone moeder, na haar va alles beroofd te hebben! . . . »

« Is dat alles? » vroeg jufvrouw Reginald, zich met een tip van haren voorhoofd de oogen afregende.
« Er staat nog een naschrift onder. »
« Wat behelst dat? »
« Lieve ouders, ik vergat u te zeggen, dat ik morgen eens bedevaart naar Zwitserland ga ondernemen. »
« En . . . »
« Dat is alles. »
« Is het nu al uit! . . . En bij wil zoo naar Zwitserland gaan? »
« Het schijnt. »
« Waar ligt dat land? »
De eenvoudige man bleef eene wijl het antwoord schuldig. Hij krabde zich achter het oor raadpleegde zijn geheugen.
« Hebt gij mij niet verstaan, man lief? »
« Ja, vrouwen. . . . Zwitserland, ziet gij, ligt . . . »
« Het oosten of het westen, dat weet ik niet

M. le curé de Kesselt a un paroissien de Kesselt ayant encore donné. 15,00
La somme totale versée par le doyenné de Vlytingen serait de. 521,00

De som van fr. 4670,35 is gestort geworden in handen van den voorzitter van het komiteit der pauselijke werken te Luik.

Wij sluiten heden de lijst der Nieuwjaars-giften. Met voldoening bestatigen wij dat onze lijst nooit, in geen vorig jaar zoo veel heeft opgebracht. Wij bedanken openhartig de weldoeners van Pius IX die zoo mildadig aan dit schoone werk hebben deel genomen.

M. de deken van Tongeren doet ons de eer van ons deskaande den volgende brief toe te sturen:

Tongres, le 24 février 1871.

Monsieur le Directeur,

En vous envoyant ma dernière liste d'Etrennes pour notre saint Père, je vous prie de remercier en mon nom tous les bienfaiteurs de ma bonne paroisse et de toutes les paroisses du canton de Tongres, qui m'ont confiés leurs dons pour Pie IX, l'illustre prisonnier du Vatican. Agréez, Monsieur le Directeur, etc.

J.-L. REINARTZ, DOYEN.

Provinciale kiezingen te Bilsen.

De kandidatuur van M. Hubert Daenen wordt met de grootste welwillendheid ontvangen door al wat katholiek en eerlijk is in het kanton Bilsen. Zijn openhartig en dienstvaardig karakter heeft hem sedert lang de algemeene achting zijner medeburgers verworven. Zij zullen het hem toekomende maandag bewijzen; zij zullen zich niet laten verleiden door de hatelijke beschuldigingen uitgestrooid door een blad dat gewoon is alles aan te randen wat goed en eerlijk is. Alle weldenkende kiezers zullen den naam van M. HUBERT DAENEN op hunne stembriefjes schrijven.

Wij verzoeken alle kiezers zich niet te laten verleiden door de listen onzer tegenstrevers. Deze voelen zich onmachtig om opentlijk de katholieke denkwijze te kunnen bevechten. Daarom wachten zij zich wel van bij tijds het strijdpark in te treden en hunnen kandidaat aan de kiezers voor te stellen. Maar onder de hand zullen zij naar gewoonte zoeken hunnen man te doen lukken. Zij laten aan den katholieken kiezer gelooven dat er geen tegenstand is, en wat gebeurt er? De katholieke kiezers meenende dat hun kandidaat niet bestreden wordt, blijven l'huis en op het laatste oogenblik komt onverwachts een doctrinaire kandidaat voor de gordijn die in de afwezigheid der katholieke kiezers gekozen wordt.

IV. DE LABBERS VAN DEN DOOD.

De weinige dagen, die Johan Reginald bij zijne familie in het gebergte doorbracht, werden in gezellig samen zijn gesleten. Genoegelijke gesprekken, leerzame boeken, een of twee korte wandelingen deden hem den tijd slijten, dien hij bijna voortdurend binnenshuis moest doorbrengen ten gevolge van de stortregens die altijd zeer onaangenaam voor plezierreizigers, dit in het bijzonder zijn voor degenen, die zich in de bergstreek wagen.

Eindelijk brak de zon weder door. De lucht bleef buig en koud, maar het zien van het zich zoo lang verborgen gehouden hebbende hemellichaam werd met evenveel blijdschap begroet als de komst van een oud vriend in een in rouw gedompeld gezin.

De terugkeer van het fraaie weder bracht bezoekers aan, waaronder een pastoor uit eene naburige plaats, den erwaarden heer Chiat.

Verrukt door de natuurlijke openhartigheid van Reginald, stelde de geestelijke dezen voor hem te vergezellen op een bedevaart naar O. L. Vrouw van Vorburg en haalde hem niet zonder moeite hiertoe over.

Met een beklemd hart, eenigszins ongerust, begaf Johan Reginald zich op weg. In eene onbekende landstreek te reizen lachte zijne wetgezigheid toe, maar het denkbeeld geen enkel bekend gezicht te ontmoeten, joeg hem onwillekeurig vrees aan.

« — Ga gerust, » zeide zijn oom tot hem, « gij zult tevreden zijn over uwe reis. »
De beide reizigers bedden den tocht aanvaard. Langs een woesten bergweg daalden zij af naar de Doubs, welke te dier plaatse Frankrijk van Zwitserland scheidt en zich eene door hooge oevers ingesloten bedding heeft gegraven.

Men kan zich geen schilderachtiger oord voorstellen dan de bochtige en woeste door die

Wij hopen dat de kiezers van Bilsen deze oude liberale tactiek zullen vrijdelen; zij zullen begrijpen dat het hoogst noodzakelijk is dat elkeen toekomende maandag op zijnen post zij om zijne stem te geven aan M.

HUBERT DAENEN.

Men schrijft ons uit Rome:

Er worden groote plannen ontworpen; met alle geweld moet men paleizen hebben, om er het Parlement, de ministeries, de familie des konings enz. in te vestigen. Het Romeinsche Collegie, pas aan de Jesuiten ontstolen, zoodaernaam ten voordeele van het openbaar onderwijs, zou de senaat worden. Opdat de Dominicanen zich niet zouden kunnen beklaagen minder mishandeld te worden dan de zonen van den H. Ignatius, zou het klooster van de Minerva tot lyceum dienen. De kloosters van den H. Philippus Neri en den H. Ignatius *in capite* zouden herschapen worden in ministeries. De tuin van het noviciaat der Orde van Jesus, zoodat als die van 't klooster van de H. Catharina van Sienna zouden bouwgrond worden. Van de porta Pia tot aan de Sint-Laurentiuspoort zijn groote ontegeningen ontworpen. Gelijk gij ziet is Rome goed en wel aan de genade der overwinnaars overgeleverd. Ten opzichte der kloosters vooral gaat men ruterlijk te werk. De militaire overheid had in het klooster van den H. Bernardus eene zekere ruimte geëischt voor de bewaring van onderscheidene voorwerpen. De goede kloosterlingen hadden dien eisch ingewilligd. Maar met de voorwerpen zijn er officieren zich in het klooster komen vestigen. Goed? Daarna moesten er kamers zijn voor de bureaux van die heeren, en om alles de kroon op te zetten, heeft een der officieren vrouw en kinderen laten komen, die hij in het klooster hun intrek heeft doen nemen. Leve de vrijheid!

De beruchte doctor Pantaleoni heeft reeds de liefdezusters en het personeel van het militaire hospitaal van Santo Spirito doen verwittigen, dat zij buiten de deur van het gesticht gezet zouden worden en hij het bestuur daarover op zich ging nemen. Dezer dagen heeft hij er zich in persoon heen begeven en al die menschen hun afscheid gegeven. Zoodra hadden de zieken, die, met uitzondering van acht, allen tot het Piëmonteese leger behooren, zulks niet vernomen, of er ontstond een werkelijke opstand in de zalen van het hospitaal. Allen riepen, dat als men de zusters wegzond,

zij evenmin zouden blijven. Voor 't oogenblik heeft men toegegeven, dat wil zeggen, dat de zusters nog niet heengegaan zijn, maar het bestuur van het gesticht is haar ontnomen en als zij een kop bouillon noodig hebben voor een zieke, moeten zij de straat oversteken en het gaan halen in het burgerlijk hospitaal aan de overzijde. Toen de H. Vader het treurige lot vernam van de ziekenoppassers, die allen voormalige Pauselijke soldaten zijn, heeft hij hun onderstand in geld doen uitdeelen. De graaf Bracchessi, de heer Liverziani en mevr. Kanzler hebben zich naar het hospitaal zelf begeven om de giften van Zijne Heiligheid uit te deelen. In de zalen hoort men niets dan verwenschingen tegen Victor Emmanuel.

Drie en dertig postbeambten, die op nieuw geweigerd hebben den eed van verraad af te leggen, zijn dezer dagen ontslagen.

Eene horde uitgehongerden uit het noorden van Italië werpt zich op Rome en maakt zich van alle winstgevende betrekkingen, van alle bouwcontracten enz. meester. De Romeinen leeren tot hunne schade, wat men moet verstaan door *Italiaansche broederschap*.

Men heeft eene eerste loting van 5000 man te Rome bevolen. Gij kunt u geen denkbeeld vormen van den tegenzin des volks tegen dezen maatregel. Het zal zelfs moeilijk zijn hem op het platte land ten uitvoer te leggen. Te Frosinone en omstreken hebben dagelijks demonstratiën plaats van de boeren tegen het gouvernement, zonder dat men er tot dusver in is kunnen slagen, die te verhinderen.

De kavalkaat.

De kavalkaat die verleden dinsdag de straten onzer stad doorloopen heeft, zal een tweede en laatste ommezing doen, morgen zondag. Omtrent 1 uur 's middags zal zij vertrekken aan de Bilserspoort en dezelfde weg als verleden dinsdag volgen.

De tweede uitgang zal nog veel luisterrijker zijn dan de eerste. Verscheidene nieuwe wagens zullen er in te zien zijn, onder andere de wagen der leerlooijers, de wagen der Calabreesche roovers en de groote panorama waar men u voor 5 centiem de wonderste zaken van den ganschen wereld laat zien.

Sterfgevallen.

Men schrijft ons uit Fall-Mheer:
Een tweede plechtige lijkdienst is verleden

er beschaafde menschen, en wat meer zegt, goede en voortreffelijke christenen, die er rustig leven, zonder die rosvogel te vreezen, die zich majestueus op het gewelf des bemels afteekenen, zonder die rivier te duchten, die de grondvesten hunner eenzame woning bespoelt, zonder zelfs voorzorgen te nemen tegen de sluikhandelaars, die deze woeste bergengten bij voorkeur kiezen, om hun gevaarlijk bedrijf uit te oefenen.

Op dat oogenblik vertoonde zich aan hen eene stellige woning, op den oever van de Doubs gebouwd, welke eene groep boomen tot dus verre aan huone bliken uittrokken had.

Een jongman kwam juist daaruit te voorschijn maakte eene aan een in den muur bevestigden ring vastgemaakte boot los en stak zonder hen bemerkte te hebben van wal. Hij ging een reiziger overhalen, die aan de overzijde wachtte.

Naauwelijks had Johan Reginald dezen laatste in het oog gekregen, of hij slaakte een kreet van verrassing.

« Wat is er gaande? » vroeg zijn reisgezel.
« Dat is allertoevalligst! »
« Wat toch? »
« Wel! die man. »
« Welke? »
« Die daar in de boot stap. »
« Ik zie niets buitengewoons aan hem. »
« Uitmontend! wij zullen een grap hebben! Of die deugniet! hij verwachtte niet mij hier te zullen ontmoeten! . . . »
« Dat wil zeggen, dat gij dien man kent? »
« Drommels! Verbeeld u, dat hij begonnen is met mij de legende van de absinth te vertellen, en aan het belangwekkendste gedeelte gekomen, heeft de deugniet zich stilletjes uit de voeten gemaakt, mij voor het gelag latende zitten. »
« Die man ziet er geheel en al uit als een smokkelaar, » hernam de pastoor, hartelijk om het avontuur van den jongman lachende. « Zie eens, » liet hij er op volgen, « hij heeft u herkend en keert terug, »

(Wordt vervolgd.)